

FIRE FIVE

අතිරේක විසඳන සුමිතුරෝ පස් දෙනා

තෙසලි චනෝත්මා බෝයගොඩ

8 ශ්‍රේණිය A

FIRE FIVE

අභිරහස් විසඳන සුමිතුරෝ
පස් දෙනා

තෙසලි චන්‍රේෂ්මා බෝයගොඩ
කතෘ

පළමු දිගහැරීම

මහාමායා ඩාලිකා විද්‍යාලය මහනුවර

8 ශ්‍රේණිය A

2026 . 06 . 09

978-624-211-450-7

පිළිම

සමාජයේ අතලොස්සක් පමණ

වූ පාඨකයන්ගෙන්

පොතපත කියවා , පොතක්

ලිවීමට යොමුවන

ඒ අතලොස්සෙන් නවත් සිමින

ප්‍රමාණය අතරට

මා යොමු කළ මාගේ ආදරණීය

දෙමාපියන්,

ගුරුවරුන්ට සහ දයාබර පාසල්

සොයුරියන්ට

‘FIRE FIVE අහිරහස් විසඳන සුමිතුරෝ පස් දෙනා’

ගෞරවයෙන් පිළිගන්වමි!

පෙරවදන

දිනෙන් දින සංකීර්ණ වන ගෝලීය අනාගත ලෝකයට දියණියන් සුදානම් කරණ බාලිකා අධ්‍යාපනයේ හැරවුම් ලක්ෂයක් ලෙස මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මුලිකත්වයෙන් සිදුකරණ හේමමාලා උපහාර ගත්කරණ ව්‍යාපෘතිය නම්කළ හැකිය. දශකයක තරම් කාලයක් දහස් ගණනක් දැයේ දරුවන් ගත්කතුවරුන් ලෙස දැයට දායාද කරන්නට හැකිවීම පාසලක් වශයෙන් ලබන විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයකි. මෙවරද වෙනත් පාසල් හා එක්ව පාසල් දරුවන්ට නව අත්දැකීම් සම්ප්‍රදායක් සන්නිවේදන නිපුණතා සාරධර්ම මෙන්ම නිර්මාණාත්මක ප්‍රවර්ධනය වැනි බහුවිධ කුසලතා සංවර්ධනය අරමුණු කොටගෙන පොත් ලියන්නට යොමුකරන ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ලියැවී ඇති ළමා ග්‍රන්ථ තුළින් ලෝක බොද්ධ ජනතාවගේ පුජනීය සංකේතය කන්ද උඩරටට අගයක් එකතු කළ ශ්‍රී දළදා වහන්සේ වැඩිමකර වූ හේමමාලාවට උපහාර දැක්වීම මෙවර අපගේ මුලික අරමුණයි. මේ සඳහා නිර්මාණකරණයෙන් දායක වූ පාසල් දරුවන් මගපෙන්වූ ගුරුභවතුන් ඇතුලු සැමට සතුටිය පුදකරමු.

ශශිකලා සේනාධීර

විදුහල්පතිනිය

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය

සුභාශිංසන පණිවුඩය

මහනුවර මහාමාය බාලිකා විද්‍යාලය ආරම්භ කර ඇති හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් නිර්මාණය වූ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීම වෙනුවෙන් මධ්‍යම පළාත් ගරු ආණ්ඩුකාරවර වශයෙන් සුභාශිංසන පණිවිඩයක් එක් කිරීමට ලැබීම මා ලැබූ භාග්‍යයක් කොට සලකමි.

අධ්‍යාපනය යනු සමාජයේ ප්‍රගතියට මූලික පදනම වන අතර, එය පොත්පත් හා සාහිත්‍ය නිර්මාණ හරහා තවදුරටත් ශක්තිමත් වේ. සිසු දරුවන්ගේ දක්ෂතා, නිර්මාණශීලීත්වය සහ බුද්ධිමය හැකියාවන් මෙවැනි ව්‍යාපෘති මගින් මතුවීම ඉතා ප්‍රශංසනීය බව පැහැදිලිය.

මෙම ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය තුළින් සිසු දරුවන්ට පමණක් නොව, සමස්ත සමාජයටම වටිනා දැනුමක් සහ අගනා සාහිත්‍ය දායාදයක් ලබාදෙනු ඇති බව මම විශ්වාස කරමි. එමෙන්ම, මෙවැනි උත්සාහයන් තුළින් අනාගතයේ ශ්‍රී ලංකාවට අභිමානයක් වන ලේඛිකාවන් බිහිවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමි.

මෙම සාර්ථක කටයුත්ත සඳහා කැපවූ විදුහල්පතිතුමිය, ගුරු මණ්ඩලය, සිසු දරුවන් සහ සම්බන්ධ වූ සියලු දෙනාට මාගේ හෘදයාංගම ප්‍රශංසාව සහ ආශීර්වාදය පිරිනමමි. මෙම ව්‍යාපෘතිය සහ ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ උත්සවය විශිෂ්ට සාර්ථකත්වයක් ලබනු ඇතැයි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

සරත් ඩී.එස්. අභයකෝන්,
ආණ්ඩුකාරවර,මධ්‍යම පළාත.
සම්මානිත මහාචාර්ය , ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
2026-05-10

සුභාශීංසන පණිවුඩය

වත්මන් පාසල් පද්ධතිය තුළ දූ දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කිරීමේ අරමුණින් මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් මහනුවර කලාපයේ සෙසු පාසල්වල සහභාගිත්වයෙන් මෙවර පරම පූජනීය ශ්‍රී දළඳා වහන්සේ ලක්දිවට වැඩමකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර පිණිස ග්‍රන්ථ එළි දැක්වීමේ ව්‍යාපෘතියක් සංවිධානය කළ මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය ඇතුළු ආචාර්ය මණ්ඩලය, ශිෂ්‍ය දියණිවරුන්, සෙසු පාසල්වල ශිෂ්‍ය දූ පුතුන් සහ මෙම ව්‍යාපෘතිය සැලසුම්කර ක්‍රියාවට නැංවීමට කැපවූ සියලු දෙනාගේ විශිෂ්ට වූ උතුම් ප්‍රයත්නය අතිශයින් අගය කරමි.

ශ්‍රී ලංකාව දශක කිහිපයක් තිස්සේ සියලු දරුවන්ට නිදහස්, අනිවාර්ය, ගුණාත්මක හා සාධාරණ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමටත් එමගින් අනාගතයේදී බුද්ධිමත් කුසලතා පූර්ණ පුරවැසි පරපුරක් බිහි කිරීමටත් කැපවී සිටී. එවන් පසුබිමක සුසමාහිත වූ සමබර පෞරුෂයක් සඳහා නිර්මාණ හැකියාව, විවාරශීලී චින්තනය ඇතුළු ධනාත්මක අංග ලක්ෂණ සංවර්ධනය වී අනාගත දැනුම් පාදක සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට පාසල් දරුවන්ගේ මෙම ග්‍රන්ථකරණ වැඩසටහන හේතු පාදක වේ. ශ්‍රී දළඳා සමිදු සරණින් හේමමාලා උපහාර ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතියේ සියලු කටයුතු සාර්ථක වේවායි මම ප්‍රාර්ථනා කරමි.

ප්‍රදීප් නිලංග දැල,
දියවඩන නිලමේ,
ශ්‍රී දළඳා මාලිගාව
2026.05.10

පටුන

FIRE FIVE	01
01 නිවාඩුව ඇරඹෙයි	02-03
02 රැස්වීමට සූදානම්	04-05
03 රැස්වීම	06-08
04 විනෝද ගමනක්	09-10
05 නවත් රැස්වීමක්	11-13
06 නැවතත් චනාන්තරයට	14-17

FIRE FIVE

බෙනි- නායකයා

ජූලි

ජේනා

පිටර්

පැන්

P

නිවාඩුව ඇරඹෙයි...

ඒ අගෝස්තු මාසයේ තවත් එක් දිප්තිමත් දිනයකි. තම පාසල් නිවාඩුව ලැබෙන දින එළඹෙන තෙක් මෙතෙක් දිනක් ඇගිලි ගනිමින් සිටි FIRE FIVE මිතුරන් අද දිනය ගත කරන්නේ දැඩි සතුටකිනි.

සෙල්ලම් කිරීමේ අදහසින් ක්‍රීඩා පිටිය වෙත යමින් සිටි ජූලිට සහ ජේනාට නොසිතූ මොහොතක නැවතීමට සිදුවූයේ කරදරකාරීයකගේ කටහඬිනි. ඒ වෙත කිසිවකගේ නොව ඩේසිගේ කටහඬිනි.

“ජූලි, ජේනා ටිකක් නවතින්නකෝ” යි කියා දුවවින් නැවතුනු ඩේසි “ඔයාලගේ FIRE FIVE කණ්ඩායමට මාවත් එකතු කරගන්න බැරි ද?” යැයි විමසුවේ ය.

“ඩේසි අපි දැන් කණ්ඩායම පිහිටුවාගෙන ඕන සාමාජිකයන් බඳවාගෙන ඉවරයි. ඔයාට තේරෙනවනෙ තවත් කට්ටිය ගත්තොත් අපිට නමත් වෙනස් කරන්න වෙනවා” ජූලිගේ පිළිතුර විය.

“ඒ වුනත් ඉතින් මාව කණ්ඩායමට ගත්තොත් ඔයාලට කිසි ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ නෑ,නම FIRE SIX කියලා වෙනස් කරන්න එව්වරයි” ඩේසි නැවත තර්ක කරන්නට විය.

“ඩේසි ඔයාට කියන දේ තේරෙන්නෙ නැද්ද? අපි කිව්වනෙ එක සැරයක් ආය සාමාජිකයන් බඳවා ගන්නෙ නෑ කියලා විශේෂයෙන්ම ඔයා වගේ කරදර කරන අය” එවර ටිකක් තද පිළිතුරක් ලැබුණේ ජේනා ගෙනි.

එයින් තවත් කෝපයට පත් ඩේසි “ඔයාල මාව බඳවාගන්නෙ නෑනෙ මම කණ්ඩායමක් හදාගන්නම් ” කියා යන්න ගියා ය.

පන්තියේ නායිකාව ද වූ ඩේසි ඉතා ආත්මාර්ථකාමී මෙන්ම විශාල කරදරයක් ද නිසා බෝහෝ දෙනා ඇයට කැමැත්තක් දැක් වූයේ නැත. එමෙන්ම ජේනා සහ ජූලි හොඳින්ම දන්නා දෙයක් නම් ඩේසි කිසි දිනක කියන දෙයක් කරන තෙතෙක් නම් නොවන බවයි. බෝහෝ කාලයක සිට කණ්ඩායමට බැඳීමට අවශ්‍ය වී තිබූ ඩේසිව කණ්ඩායමට ගැනීමට කිසිවකු කැමති නොවුන.

කණ්ඩායම් නායකයා වූ බෙන් ද මේ කරදරයෙන් බේරීමට බෝහෝ දේශ ර තිබුණි. නමුත් ඩේසි නොවේ උත්සහය අත්හරින්නේ.

ඩේසි නිසා සිදු වූ පරක්කුව නිසා ජූලි සහ ජේනා ඉක්මනින් දුවවින් ඔවුන්ගේ යෙහෙළියන් සමග එක් වූහ.”

එසේම එම දිනය ගත වීමත් සමග පාසල් නිම වී නිවෙස් කරා පැමිණීමේ දී ජූලි සහ ජෝනා සමග අනෙක් සගයෝ තිදෙනාද එක් වූහ.

“හෙයි ජෝනා ජූලි ටිකක් ඉන්න” යි හඬ ඇසුනු ගැහැනු ළමයි දෙදෙනා තම බයිසිකල් නතර කළහ.ඒත් සමගම බෙන්, පීටර් සහ ජැක් ඔවුන් සමග එක් වූහ.

“ඉතිං කොහොමද කට්ටිය? නිවාඩුවත් පටන් ගත්ත නේද?” බෙන් කිය.

“ අපි ගොඩ කාලෙකින් රැස්වීමක් තිබ්බෙන් නෑ නේද? බෙන් ” ජැක් පැවසී ය.

“ඒක නම් ඇත්ත. අපි ඉක්මනටම රැස්වීමක් පවත්වමුද බෙන් ? මොකද දැන් ඉතින් නිවාඩුවත් පටන් ගත්තනේ” පීටර් කිය.

“ එහෙනම් අපි ඉක්මනට ම රැස්වෙමු , දවසක්,වේලාවක් මම දන්වන්නම් කොහොම වුණත් හැකි ඉක්මනින් අපි රැස්වීමක් කැඳවමු.” බෙන් කිය.

රැස්වීමට සූදානම්

නිවසට පැමිණි පසු බෙන්, සවස තේ පානයෙන් පසු පේනා සමග එක් වූයේ රැස්වීම පිළිබඳ කතා කිරීමටයි.

“පේනා කවද්ද අපි රැස්වීම නියන්නේ , කොහොමත් ඉක්මනට නියන්න ඕන ” බෙන් කිය.

“අපි හෙටම නියමු ” පේනා කිය.

“ ඒක හොඳයි හෙට උදේ 10.00 ට පටන් ගමු මඩුව හොඳට නියෙනවද දන්නේ නෑ අපි පණිවිඩ ටික ලියමු ඊට පස්සෙ ඉක්මනට ගිහිල්ලා දිලා එමු ”බෙන් පැවසුවේ ය.

“බෙන් අපි කට්ටියට කන්න, බොන්න මොනවහරින් ගේන්න කියමුද? මොකද නිවාඩුව පටන් ගන්නට පස්සේ නියෙන පළවෙනි රැස්වීම වගේ ම මේ දවස්වල අපිට විසඳන්න අලුත් ගැටලුවකුත් නෑනේ” පේනාගේ අදහස විය.

“එහෙම කරමු එහෙනම් කොළ ටිකයි, පෑන් දෙකකුයි ගේන්න පේනා ” බෙන් කිය.

“බෙන් දැන් වේලාව 4.30 යි.අපි ඉක්මනට පණිවිඩ ටික ලියමුනේද? ඉක්මනට ගෙදර එන්නත් එපැයින්” පේනා කිය.

Fire Five සාමාජිකයින් වෙත,

හෙට එනම් අගෝස්තු 15 වන දින අපගේ රැස්වීමක් පැවැත්වෙන අතර සුපුරුදු මූලස්ථානයේ දී පැවැත්වේ. ඔබ සියලු දෙනාගේ සහභාගිත්වය අනිවාර්ය වේ.

මීට

බෙන්

“මේ ඒක නෙවෙයි බෙන්,මුරපදය මොකක්ද?” පේනා ඇසීය.

“ඔයාට හෙට වෙනකම් කල් නියෙනවා පේනා මතක් කරොත් මතක් වෙයි”යි කියා බෙන් සහ පේනා පණිවිඩ බෙදා දීමට පිටත් වූහ.

මද දුරක් ගමන් කළ පසු බෙන් පේනාට යමක් කීමට උත්සාහ කළේය.

“මේ පේනා ඔයා දන්නවද? මම ඔයාට කිව්වට මුරපදය මතක් කරන්න හෙට වෙනකල් කල් නියෙනවා කියලා,ඇත්තටම මටත් මුරපදය මොකක්ද කියලා මතක නෑ”බෙන් කීවේ ලැජ්ජාශීලී සිනාවක් පාමිණි.

“ඔයානම් හරි ශෝක් නායකයෙක් වගේම අයිසා කෙනෙක් බෙන්” ජෙනා කීවේ සිනාසෙමිනි.

“අපි බලමු හෙට මුරපදය මතක් කරගෙන එන්නේ කවුද කියලා එයා තමා හොඳම මතක ශක්තිය තියෙන කෙනා” බෙන් පැවසුවේය.

සෑම සාමාජිකයෙකුට පණිවිඩ බෙදා අවසානයේ දී දෙදෙනා නිවසටපැමිණියහ.

රැස්වීම

පේනා සහ බෙන් උදෑසන 9.30ට පමණ නම මව හමුවීමට ගියේ රැස්වීමට ගෙන යෑමට ආහාරයක් ලබා ගැනීමටයි.

“අම්මේ ,අපට රැස්වීමට කෑමට ගෙනියන්න මොනව හරි දෙන්න පුළුවන්ද?” බෙන් ඇසීය.

“ඔව් ,ඔයාලාට විස්කෝතු හයක විස්කෝතු පැකට් එකකුයි නව ඔයාලාට පුළුවන් ලෙමනේඩ් හදා ගෙන යන්න” අම්මා කීය.

“හරි අම්මේ ස්තුතියි අපි ලෙමනේඩ් හදා ගන්නම් ”පේනා කීය.

ඉන් පසු පේනා ලෙමනේඩ් සකස් කරන තුරු බෙන් කෝප්ප සූදානම් කළේය. එමෙන්ම වාර්තා පොත සහ බැප් එකදු බෙන් පැළඳ ගත්තේය. ඒ වන විට පේනා ලෙමනේඩ් සකසා අවසන් විය.

?පේනා ඔයා බැප්එක ගහගන්නද? ”බෙන් ඇසීය.

“ඔව්” පේනා කීය.

“ඔහෙනම් අපි යමු නේද? ඔයා ලෙමනේඩ් එක ගන්න, මම වාර්තා පොතයි විස්කෝතු ගන්නම්”බෙන් කීය.

ඉන් පසු ඔවුහු මඩුව කරා පිය මැන්නෝය.

“ඔයා මුරපදය මතක් කරගන්නද?” යි බෙන් ඇසීය.

නෑ නායකයාටත් මතක නැති එකේ අපිටත් අමතක වුනාම මොකද? පේනා කීය.

ඉන් පසු ඔවුන් මඩුවට පිවිස දොර වසා ගත්තෝය.එසේ ඔවුහු දෙදෙනා අනෙක් සාමාජිකයින් එනතෙක් බලා සිටියහ.පළමුව පැමිණියේ ජූලිය. ඇය පැමිණ දොරට තට්ටු කළාය.

“මුරපදය ” බෙන් ඇසීය.

“ගොඩක් කලකින් රැස්වුනේ නැති නිසා මට මුරපදය මතක නැහැ” ජූලි කීය.

දොර විවෘත කළ බෙන් ජූලිට “එන්න ඇතුළට”යි කීවේය.

“බෙන් අද ඇයි ඔයා කිසි ප්‍රශ්නයක් නැතුව ඇතුළට එන්න කිව්වේ ”දොර වැසීමෙන් පසු ජූලි ඇසීය.

“නෑ නිකම් මං නිතුව අදට සමාව දෙන්න ඕන කියල” බෙන් කීය

ජෙනා සිනා සි කතා කළාය. “බොරු කියන්න එපා බෙන් ඔයාටත් මුරපදය අමතකයි නේ” ජෙනා කී විට බෙන්ගේ මුහුණ රතු විය. ඒත් සමගම ඔහු රවා ජෙනා දෙස බැලීය. ඉන් පසු නැවත දොරටු තට්ටු කරන හඬ ඇසිණි. බෙන් නැවත “මුරුවන” යි කීවේය.

“මට මතක නැහැ” ඒ පිට්ටිගේ කටහඬයි. ඉන් පසු බෙන් දොර විවෘත කර පිට්ටි ඇතුළට ඒමට ඉඩ සැලසීය.

ඇතුළට පැමිණි විට පිට්ටි පුදුම සහගත ලෙස අද ඉර පැයුවේ අනික් පැත්තෙන්ද? යි විමසුවේය.

“නෑ ඉර නම් පැයුවේ නැගෙනහිරින් ඒ වුණාට මට එහෙම කරන්න වෙනවා මොකද මටත් මුරපදය මතක නැති නිසා” බෙන් කීය.

නැවත දොරටු තට්ටු කළේ ජැක් විය යුතුය. බෙන් නැවත “මුරපදය” යි කීවේය.

“ගිණිකෙළි රැය” යි ජැක් පිළිතුරු දුන්නේය. බෙන් දොර විවෘත කළ විගස “මේ ඉන්නේ අපේ කණ්ඩායමේ හොඳම මතකය නියෙන කෙනා” යි කියා අත්පොළසන් දුන්නේය.

පුදුමයට පත් ජැක් “ඒ කොහොම ද එහෙම වෙන්නේ?” යි ඇසුවේය.

“මොකද අපි කාටවත් මුරපදය මතක තිබ්බේ නෑ. ඔයාට විතරයි මතක තිබුණෝ” යි බෙන් පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඔයාටවත් මතක තිබ්බේ නැද්ද බෙන් ? මමත් දසඅතේ කල්පනා කරලා තමයි මතක් කර ගන්නේ” ජැක් කීය.

“ඔව් මට මතක තිබුණෝ නෑ හරිකමක් නෑ අපි දැන් රැස්වීම පටන් ගනිමු. ඔයාල ගෙනපු කෑම ටික එහෙම දෙන්න” බෙන් කීය.

පිට්ටි බනිස් හයක් රැගෙනවිත් තිබුණි. ජුලි බීම බෝතලයක් සහ පෙපර්මින්ට් ද ජැක් චොක්ලට් බිස්කට් පැකට් එකක් ද ගෙනවිත් තිබුණි. මේ සියලු දේ බෙදා ගෙන ඔවුහු එක්ව ආහාර භුක්ති වින්දහ.

“පිට්ටි, ටොබ් කොහේද?” යි ජැක් විමසුවේය.

“එයාට ටිකක් අසනිපයි වගේ” යි පිට්ටි පැවසුවේය.

“එහෙමද හැබැයි එයාගේ කොටස ඉතුරු වෙලා තියෙනවා” ජෙනා කීය.

“ජැක්ටයි ජෙනාටයි නම් හරි පාළයි නේ ද?” පිට්ටි ඇසී ය.

“ඒක නම් ඇත්ත” යි බෙන් කීය. “එහෙනම් අපි හරිම රැස්වීම පටන් ගමුද?” යි කියා බෙන් කතාව පටන් ගත්තේ ය. “ඔක්කොට ම ඉස්සෙල්ලා මුරුවනගය අලුත් කරමු, යෝජනාවක් කරන්න” බෙන් කීය.

“නිවාඩුවත් පටන් ගන්න නිසා සෙල්ලමක නමක් දාමුද හැංගි මුත්තම් වගේ” ජුලි කීය.

“නැත්තම් කාටවත් හිතෙන්නෙ නැති කහ බිත්තර වගේ එකක්” ජැක් කීය.

“ජැක් ඔයා කිව්වොත් ඔහොම එකක්මයි කමක් නෑ ඒත් ජූලි මම හිතනවා හැරගි මුත්තම් වලට වඩා කහ බිත්තරය හොඳයි කියලා” බෙන් කීය. “අහෙක් අය කැමතිද?” විමසීය. අහෙක් අයද කැමති වූහ. “එහෙනම් අපේ අලුත් මුරුවනය කහ බිත්තරය” බෙන් පැවසුවේ ය.

“බෙන් අපිට විසඳන්න ගැටලුවකුත් නෑ අපි මොකද කරන්නේ දැන්?” පීටර් ඇසී ය.

“ඒකත් එහෙම තමා කාට හරි අදහසක් තියෙනවද?” බෙන් ඇසී ය.

“අපි කොහෙ හරි ට්‍රිප් එකක් යමු ද?, ට්‍රිප් එකක් කිව්වට කන්දක් නගින්න නැත්නම් කැලයේ ඇවිදින්න යන්න වගේ දෙයක්” ජෙනා යෝජනා කළා ය.

“ඔහ්, ඒක නම් හොඳ අදහසක් කවුද කැමති ඒ යෝජනාවට?” බෙන් ඇසීය සියලු තම අත් ඉහළට ඔසවා තම කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළහ.

“හැමෝම කැමතියි එහෙනම් කියන්න අපි කොහෙද යන්න?” බෙන් විමසුවේ ය.

“අපි යමු අර පරණ තියෙන කන්ද නගින්න මම එතෙන්නට එක සැරයක් ගිහිත් තියෙනවා එතන හරිම ලස්සනයි” පීටර් කීය.

“හ්ම්,හ්ම් වෙන මොනවද?” බෙන් විමසීය.

“ආය නිම්බර් වනාන්තරයට චාරිකාවක් යමු, මට හිතෙනවා අපිට එතනදී එක එක සත්තු ගැන, ගස් ගැන ඉගෙනගන්නත් පුළුවන් වගේ ම එතනදී අපිට ටිකක් නිදහසේ ඇවිදින්නත් පුළුවන්” ජූලි කීය.

“මමත් හිතනවා කැලය හොඳයි කියලා” ජැක් කීය.

“හරි එහෙනම් කවුද කැමති කැලේට යන්න?” යි විමසීය. සියලු දෙනා එක පයින් කැමති විය. “හරි එහෙනම් හැමෝම කැමතියි නේ ඒක නිතද අපි කැලේ ගමනක් යමු” බෙන් කීය.

“ඔව් අනිවාර්යෙන් ම” යි සියලු දෙනා එක හඩින් කීය.

“හරි අපි ඊළඟ සතියේ ඉරිදා වගේ යමුද?” බෙන් විමසීය සියලු දෙනාම එම අදහසට එකඟ වූ අතර ජැක් “අපි කියට විතරද ගමන පිටත් වෙන්නේ?” විමසීය.

“උදේ 8.00 විතර මෙනන මඩුව ලගින් අපි පිටත්වෙමු හැමෝම බයිසිකල්වල යමු හැමෝම මොනවහරි කන්න, බොන්න ගේන්න” බෙන් කීය. “හරි එහෙනම් අපි අදට රැස්වීම නවත්වමු” යෝජනා කළේය.

“හැමෝම පරීක්ෂමින් ගෙවල්වලට යන්න” ජෙනා කීය.

විනෝද ගමනක්

එසේ විනෝද ගමනේ උද්යෝගයත් සමග සතියක් ගත වී ගියේ ය. මෙතෙක් පුරා දින හතක් තුළ FIRE FIVE සගයෝ බලා සිටි දිනය උදා විය.

උදෑසන 8.00 වන විට තම බයිසිකල්වල ඉදිරි කුඩවල කෑම පුරවාගත් පුරවාගත් බයිසිකල් පහක් මඩුව අසල රැස් විය. කණ්ඩායමේ නායක බෙන් කතා කිරීමට පටන් ගත්තේය.

“හරි එහෙනම් අපි කැලේට ඇතුළු වෙන තැනට යනකම් බයිසිකල්වල යමු එනනින් බයිසිකල් නවත්වමු හරිනේ දැන් යමු” බෙන් කී අතර සියලු දෙනා ගමන ආරම්භ කළහ.

කැලයට ළං වූ පසු ඔවුහු පා පැදි එක පෙළට නවතා කුඩා තුළ නිබ්බ ආහාර තම ඩා ගමන් මල තුළට දමා ගත්හ. බෙන් “හරි එහෙනම් ගමන පටන් ගනිමු”යි කියා පස් දෙනාම වට වී තම දෑත් එකට තබා “හිප් හිප් හුරේස් ෆෝ දු FIRE FIVE ” යි කියා බැගසා කැලයට පිවිසුණහ. ටික දුරක් සියලු දෙනා නිහඬවම ගමන් කළෝ ය.

“අපි මේගමන විනෝදයට ආවට මට හිනෙවා මොකක් හරි අභිරහසක් හම්බවෙයි කියලා” බෙන් කීය.

“එහෙම වෙනවානම් කොච්චර දෙයක් ද?”යි පිළිතුරු දුන්නේ පිට්ට් ය.

කැලයේ අසිරිය විඳිමින් නිහඬවම ඉදිරියට ගමන් කරන යහළුවන් පස් දෙනා නිම්බර් වනාන්තරයේ පිහිටි නිම්බර් මාලිගයට ළගා වූහ. එම මාලිගය දැන් ගරා වැටීමට ලක් වී ඇති නමුත් එය තවමත් අලංකාර එකක් විය. එහි කිසිවෙකුත් නොමැති නිසා සගයෝ එම ස්ථානයට ගොස් ආහාර ගැනීමට තීරණය කළහ.

“අපි ඇතුළට ගිනිත් කෑම ගමු” කියා බෙන් පැවසීය.

මාලිගාවේ වත්තට ඇතුළු වූ ඔවුහු මද දුරක් ගමන් කිරීමේ දී විත්ත අඳිමින් සිටි විත්ත ශිල්පියෙක් හමු වූහ. විත්ත ඇඳීමේදී යොදා ගන්නා සායම්, විත්ත කොළ රඳවන රඳවනයද නිබ්බ නමුත් ඔහු විත්ත අඳින බවක් නොපෙනින ඔහු දුටු විට,

“හෙයි ඔයා කවුද?” යි බෙන් ඇසීය. එයින් නිගැස්සීමට ලක් වූ ඔහු අතේ තිබී සිතියමක් වැනි යමක් ඉක්මනින් හකුලා කබායට දමා ගත්තේය. ඉන් පසු ඔහු ළමුන් දෙසට හැරී සුහදශීලී ලෙස “මම විත්ත ශිල්පියෙක් ඔය ළමයි කවුද? මෙහෙ මොනවද කරන්නේ?” යි විමසීය.

“අපි මේ වනාන්තරයට විනෝද ගමනක් ආවා, එතකොට ඔයා මොනවද මෙහෙ කරන්නේ ?” යි බෙන් පිළිතුරු දී ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න විමසීය.

“මම මෙහෙට වෙලා මේ වටපිටාව විත්තයට නගනවා”යි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඔයා රැටත් මෙහෙ නවතිනවද?” ජැක් ඔහුගෙන් ඇසීය.

“නෑ නෑ මම හවසට ගෙදර යනවා” යි ඔහු කිවත් එය මඳක් පැකිලීමෙන් දුන් පිළිතුරකි.

“ආ හරි අපි එහෙමම ඇතුළට ගිහිල්ල එන්නමි” යි බෙන් කිය.

“ඇතුළට..... ආ හොඳයි හොඳයි” යි චිත්‍ර ශිල්පියා කිය.

ඉන් පසු ඔවුන් මාලිගයට ඇතුළු වූහ. ඉන් අනතුරුව තම හඬ අවදි කළේ පීටර් ය.

“ඒ මනුස්සයාගෙ බතාව ටිකක් සැකයි වගේ නේ ද?” යි හඬ හීන කරමින් කීවේය.

“ඒක නම් ඇත්ත අපි එනකොටම එයා හංග ගන්න දේ ගැන පොඩ්ඩක් හොයලා බලන්න ඕන” යි බෙන් කීවේය.

“ඒක හොඳයි” පෙනා කීවේය.

“හරි ආය ඒක ගැන මෙනෙක කතා කරන්න එපා ” යි බෙන් කිය.

ඉන් පසු සියලු දෙනා ආහාර ගත් අතර ආහාරයෙන් අනතුරුව ඔවුහු මාලිගයේ ඇවිදීමට ගියහ ඒ යන විට ඔවුහු අසාමාන්‍ය දෙයක් දක්නට ලැබිණි.

“මේ මොකක්ද මේ? මේ තරම් කෝටු ගොඩක්” යි පුලි කිය.

“මං හිතන්නේ මේ මෙහෙ කුඩු හදාගෙන ඉන්න කුරුල්ලන්ගේ කුඩුවල කෝටු කැලි මම අහල තියෙනවා මෙහෙ ගොඩක් කුරුල්ලො ඉන්නව කියලා ” යි ජැක් පැවසුවේය.

“පොඩ්ඩක් ඉන්න මෙනෙ මොනව හරි හංගන්න එහෙම හොඳ තැනක් මං හිතන්නේ අර චිත්‍ර ශිල්පියා මෙනෙ ගොඩක් එහාට ගිහිං තියෙනවා බලන්න මේ අඩි සලකුණු ” යි පෙනා කී අතර ඇය කී ලෙසම එතැන අඩි සලකුණු රැසක් විය. ඒවා දුටු බෙන් එළියට ඇදගත් තම සටහන් පොතේ එම අඩි සලකුණු පිටපත් කර ගත්තේය.

ඉන් පසු ඔවුහු ඇතුළට පැමිණි දොරටුවෙන් පිටව නොගොස් පිටුපස දොරටුවෙන් පිට වී වනාන්තරයෙන් පිටවූ අතර බයිසිකල් නවතා තිබූ ස්ථානයට පැමිණියහ.

“අපි හෙට අනිද්දා ම ඉක්මනට රැස් වෙන්න ඕන මම ඒක දන්වන්නමි.” යි බෙන් කීවේය.

“හරි බෙන් මට හිතූණා ාඔයා ඉක්මනට ම රැස්වීමක් කැඳවනවයි කියලා” ජැක් කීවේය.

“ඒ කොහොමද? ඔයා ඒක දැනගත්තෙ ජැක් ” බෙන් විමසීය.

“ඔයා හැසිරුන විදිහෙන් මට ඒක තේරුණා” ජැක් පිළිතුරු දුන්නේය.

ඉන් අනතුරුව ඔවුහු සතුවත් නිවෙස් වෙත විසිර ගියත් එක් අයෙක් කුතුහලයෙන් ඉතිරෙමින් සිටියේය. ඒ වෙත කිසිවෙක් නොව බෙන්ය.

තවත් රැස්වීමක්

නිවසට පැමිණි පසුව ද චිත්‍ර ශිල්පියා ගැන සිතමිනි. ජෙනා දුටු බෙන් ඇය සමග කතාවකට මුල පිරුවේය.

“ජෙනා එන්නකෝ අද වෙච්ච දේ ගැන ටිකක් කතා කරන්න” බෙන් කීවේය.

“කියන්න බෙන් ඔයා මොකද මේ ගැන හිතන්නේ? මටත් පොඩි අදහසක් තියෙනවා” යි ජෙනා කීය.

“ඔයාටත් අදහසක් ඇති කියලා මට හිතනා ජෙනා ඔයා කියන්නකෝ” බෙන් කීය.

“මට හොඳටම විශ්වාසයි අර චිත්‍ර ශිල්පියා හංගගත්තේ සිතියමක් මොකද මම ඒකේ ඊ හිස දැක්කා” ජෙනා කීවාය.

“මමත් ඒක දැක්කා ඔයාට මතකද ජෙනා මේ ළගදී පොත්සන් මහත්තයාගේ නිධානය භායන සිතියමක් හොරකම් කරා මට හිතෙනවා ඒ ඒක කියලා” බෙන් අදහස් දැක්වීය.

“එහෙම නම් අපි ඒක ගැන භායල බලමු” ජෙනා කීය.

“ඒක තමා මං රැස්වීම කැඳවන්නෙ අද හවස් වුණානේ නැත්නම් මං හවසම රැස් වෙනවා” බෙන් කීය.

“එහෙනම් හෙට උදේම රැස්වෙමු දැන් පණිවිඩ ටික ලියමු” ජෙනා කීය. ඉන් පසු ඔවුහු දෙදෙනා ලියුම් ලිවීම අවසන් කර තම බයිසිකල් වල නැගී ලියුම් බෙදීමට ගියහ.

උදෑසන 8.30ට සුපුරුදු මූලස්ථානයේ දී FIRE FIVE සාමාජිකයෝ රැස්වූහ.

“අපි අද මේ හදිසියේම රැස්වීමක් කැඳවුයේ ඊයේ පිට දකින්න ලැබිච්ච දේ ගැන කතා කරන්නයි” බෙන් කීය. “ඔයාලටත් තේරෙනවා ඇති එතන මොකක් හටි නොගැළපීමක් තියෙනවා

කියලා,හටි මට කියන්න එක එක්කෙනා ඔයාලට ඒ චිත්‍ර ශිල්පියා හංග ගත්ත දේ දැක්ක විදිහ”බෙන් පැවසීය.

“සිතියමක්” ජෙනා කීය. “සිතියමක්” ජැක් කීය. “මම දැක්කේ කුසලානයක් තියෙන කඩදාසියක්” පිට්ටි කීය. “මම දැක්කේ JK කියලා ගහලා තියෙනවා” ජූලි කීය

“මොකක්ද ජූලි ඔයා කිව්වෙ JK කියලා තිබ්බ කියලා ඔයාට ඒක ගැන හොඳටම විශ්වාසද?”යි පැවසූ බෙන්ට ජූලි හිස සලා එය අනුමත කළේය.

“හරි පොත්සන් ක්ලැඩ්ග් ,JK ඔයාලට මතකද?පොත්සන් මහත්මයාගේ නිධානයක් හොයන සිතියමක් මේ ලගදි කවුරු හොරකම් කරා ඒකෙ පිටිපස්සෙන් JK කියලා ලියලා තිබ්බා” බෙන් කිය.

“එහෙනම් අපි ගිහිල්ලා ක්ලැඩ්ග් මහත්මයාගෙන් මේ ගැන අහමු” ජූලි කිය.

“මම කියන විදියට වැඩ ටික කරමු ද?” විමසූ බෙන්ට සියලු එකගතාව පල කළහ.

“මෙන්න මෙහෙම කරමු ජූලි පීටර් ඔයයි තැපැල් කාර්යාලයට ගිහිල්ල මේ සිද්ධිය ගැන විස්තර හොයන්න. මම යනවා පොලිස්ථානයට ගිහිල්ලා දැන්වීම් පත්තර බලලා විස්තර හොයනවා. එතකොට ජෙනා ජැක් ඔය දෙන්න ක්ලැඩ්ග් මහත්මයා හම්බ වෙන්න ගිහිල්ල මේ සිද්ධිය ගැන අහන්න හැබැයි අර සිද්ධිය ගැන කියන්න එපා දැන් වෙලාව 9.45යි ඔයාල හැමෝම 10.30 වෙද්දි වැඩ පටන් ගන්න ඕන තේරුනානේ ”යි කී බෙන් තම අන මැද මේසය මතින් තැබීය. අනෙක් අයද එක එක මත එක අත් තබා එක හඬින් “FIRE FIVE ”යි කිය අවසාන උපදෙස ලෙස බෙන් “හැමෝම 4.30 වෙද්දි ආපසු රැස් වෙමු. එහෙනම් හැමෝටම බායි ” කී ය.

විසිරිගිය මිතුරෝ සියලු දෙනා උදේ 10.30 වන විට වැඩ කටයුතු ආරම්භ කළහ.

නැවත 4.30 වන විට සියලු දෙනාම රැස්වූහ.පළමුව කතාබහ ඇරඹූ බෙන් “දැන් අපි බලමු ඔයාලා අද දවසේ කටයුතු සාර්ථක ද කියලා පළවෙනියට කියන්නකෝ ජෙනායි ,ජැකයි ඔය දෙන්නගෙ වැඩ කටයුතු ගැන”යි කිය.

ජෙනා කතාව ඇරඹීය “අපි දැන් ක්ලැඩ්ග් මහත්මයා හම්බවෙන්න යනකොට ඔයා ගමනක් ගිහිල්ලා ආව විතරයි ඊට පස්සේ එයා කිව්වා ඔයාලට පුළුවන්ද විනාඩි 10ක් ඉන්න මම ඉක්මනට ඇඳුම් මාරු කරන් එන්නම්” කියලා ඊට පස්සේ අපි එයාගෙ සාලේ තිබ්බ අරුමෝසම් බඩු බලමින් විනාඩි 15ක් විතර හිටියා”

ඔන්න ඊට පස්සේ ක්ලැඩ්ග්ගේ මහත්මයා ආවා. “හොඳයි ළමයින් ඇයි ඔයාලා මෙහෙ ආවේ කියලා කියමු බලන්න” කියමින් ඔහු සේවිකාවට කිව්වා තේ ලැස්ති කරන්න කියලා ඊට පස්සේ අපි ආව කාරණය ඔහුට කිව්වා “ආ ඒ ගැන කරුණු කියනව නම් මම හිතනවා ඒක ඇත්තම සිතියමක් කියලා ඒක හොයා ගන්නොත් ලැබෙන ධනයට වඩා මට දුක ඒක මගේ

පරම්පරාවෙන් මට ලැබිල තියෙන නිසා "යි ඔහු කිව්වා මම ඇහුවා ක්ලැයිස් මහත්තයාගෙන් එදා වෙච්ච සිද්ධිය "මම සාමාන්‍යයෙන් ටිකක් තදින් නින්ද යන කෙනෙක් ඒ නිසා මට කුඩා ශබ්ද කිසිවක් රාත්‍රියට ඇහෙන්නේ නෑ මට එදත් එහෙම මොකුත් ශබ්දයක් ඇහුණේ නෑ කොහොම හරි මම උදෑසන සුපුරුදු පරිදි සාලයට එනකොට මෙන්න මේපේලය "යි කියා අසල වෑපේලයක් පෙන්වමින් "කුඩා අත දැමිය හැකි පරිදි සැකසූ සිදුර දැක්කා ඊට පස්සේ බලන කොට තමා දැක්කෙ සිතියම අතුරුදහන් වෙලා කියලා" ඔහු කිව්වා කියමින් ජැක් කතාව අවසන් කළේය.

"හරි,හොඳයි එහෙනම් දැන් මම කියන්නම් මම දැනගන්න ලැබිච්ච දේවල්" කියමින් බෙන් කතාව පටන් ගත්තේය. "මම පළවෙනියටම බැලුවේ දැන්වීම් පුවරුව ඒකෙනම් එච්චර දෙයක් තිබුණේ නෑ.ඊට පස්සේ මම බැලුවා පත්තර සහ තවත් පත්‍රිකා තිබුණා ඒ ගැන සඳහන් වෙච්ච මම ඒවත් බැලුවා ඒවායේ තිබුණ දේවල්ත් තවත් සනාත වුණා අපේ උපකල්පනය හරි වගේ කියලා ඒ හොරාට අමතක වීමකින් සහ හදිස්සියට සාක්කුවෙන් දෙයක් වැටිලා මොකක්ද දන්නවද ඒ පේන්ට් ටියුබ් එකක් "කි බෙන් අනෙක් අය දෙස බැලුවේය.

"ඒකනම් හොඳ හෝඩුවාවක්" ජැක් කිය.

"හරි දැන් පීටර්,ජුලි හොයාගන්න ලැබිච්ච දේවල් කියන්න" යි බෙන් කිය.

"අපිට කියන්න දෙයක් ඉතිරි වෙලා නෑ කියන්න කියල තියෙන්නේ පත්තරේක තිබ්බ පේලයේ තියෙන සිදුර තියෙන උසත් එක්ක ඒ හොරා අඩි 5 අඟල් 5ක් පමණ විය යුතුයි කියලා වෙන කියන්න දෙයක් ඉතුරු වෙලා නෑ "යි ජුලි කිය.

"බෙන් මම ඔයාට කියන්නමයි හිරියෙ අපෙ ගෙදර අපේ කාමරේ ඉඳන් බැලුවම මාලිගාව පේනවා දුරේකෂයෙන් බැලුවොත් හැමදේම බලන්න පුළුවන් වෙයි " ජෙනා කිය.

"හරි තාත්තාගෙන් දුරේකෂය ඉල්ලගෙන දැන් බලමු මොකද කියලා ඒත් එක්කම අපි හෙට උදේම ගිහිල්ල බලන්න ඕන අර වැටිල තිබ්බ ටියුබ් එක paintium එකක් අර චිත්‍ර ශිල්පියා ළඟ තියෙන්නෙන් paintium කියලා බලන්න ඕන ඊට පස්සේ එයාගෙන් තව දේවල් දැනගන්න

ඕන,හරි එහෙනම් හැමෝම හෙට උදේ 8.30 වෙද්දි බයිසිකල් වල මෙතැනට එන්න" යි කි බෙන් රැස්වීම අවසන් කළේය.

නැවතත් වනාන්තරයට

සියලු දෙනාම උදෑසන 8.30 වන විට බයිසිකල් වල නැගී මඩුව අසලට පැමිණ සිටියහ.

එහෙත්ම දැන් ගමන අරඹමු බෙන් අණ කළේය

මාලිගාවට යාමට වනාන්තරය අසල බයිසිකල් නවත්වා යාමේ දී බෙන් “මමයි ජූලියි අපි දෙන්නා ගිහිල්ලා විත් ශිල්පියාගෙන් ප්‍රශ්න අහල කතා කරන්නම් එතකල් ඔය තුන්දෙනා මාලිගාවේ අනෙක් පැත්තේ දොරෙන් ඇතුළට යන්න ඕන විත් ශිල්පියාට පේන්නේ නැති වෙන්න ගිහිල්ලා මාලිගාව හොඳින් සෝදිසි කරන්න ඒකේ මොනවද තියෙන්නෙ කියලා ඊට පස්සේ අපි හැමෝම අර ලොකු ගහ ගාවදි හමු වෙමු ”යි කියා බෙන් විශාල ගහක් පෙන්විය “ දැන් වැඩ පටන් ගනිමු”.

ඉන් පසු ඔවුන් වෙන්විය ඉදිරිපස දොරටුව දෙසට ගිය ජූලි සහ බෙන් ට පෙර දින දක්නට ලැබුණු ස්ථානයේ ම විත් ශිල්පියා සිටිනු පෙනුණි ඔහු අසලට ගිය ළමුන් දෙදෙනා ඔහුගෙන් විවිධ ප්‍රශ්න ඇසූහ ඔවුන් දුටු විගස” ඔය ළමයි අදත් මෙහෙ මොකද කරන්නේ?”

“අපි මේ නිකං ආවේ එදා ආවට පස්සේ මෙහෙ ආපහු එන්න හිතනා ”යි කිය.

“ඔයා දැන් කොච්චර කාලෙක ඉදලදමෙහෙට වෙලා විත් අදින්නේ?” බෙන් ඇසීය.

“දැන් වැඩ කාලයක් නෑ සතියක් විතර ඇති”

“ඔයාගෙ තදුර කොහෙද තියෙන්නේ” ජූලි විමසීය.

“මේ ළගම තියෙන ගමේ” ඔහු කිය.

“ආ...එහෙමද? අපි එහෙත්ම යන්නම්”යි කියා ළමුන් එතනින් පිටව ආහ.

ඒ අතරේ පේනා, පැක් සහ පීට් ද තම රාජකාරිය අරඹා තිබුණි. මුළු මාලිගාව ම සෝදිසි කළ ඔවුන් එක් කාමරයක තිබී ගිනි ගොඩක් ගසා තිබූ බවට සලකුණු, හමු වූ අතරම රෙදි පොට්ටනියක් වැනි යමක් ද ආහාර දුටුවන කිහිපයක් ද හමු විය.

නැවත පාර අසල දී හමු වූ කණ්ඩායම එකවර වනාන්තරයෙන් පිට වූහ.“අපි ඉක්මනට යමු මඩුවට ගිහිල්ලා කතා කරමු” කී බෙන් ගමන වේගවත් කළේ ය.

මඩුවට රැස් වූ ඔවුහු, දැට දේවල් සහ අහන්න ලැබුණු දේවල් එකිනෙකාට පැවසූහ. ඉන් පසු ඇරඹුවේ බෙන්ය.

“හරි මගේ සැලසුම මේක හැබැයි මේ ක නව ටිකක් ඉදිරියට ගොඩ නගන්න ඕන. මෙහෙමයි මමයි පීටර් සහ ජැක් අපි තුන්දෙනා අද රෑට මාලිගාවට යන්න ඕන ඔය දෙන්නට එන්න පුළුවන්ද? අම්මලට කියන්න අපෙ ගෙදර එනවා කියලා පුළුවන්ද?” බෙන් විමසීය.

“පුළුවන්” යයි පීටර් සහ ජැක් පිළිතුරු දුන්හ.

“එතකොට මටයි ජූලියයි මොකද වෙන්නෙ අපිටත් එන්න ඕන”පේනා කීය.

“ඔය දෙන්නව මේ රෑ එක්ක යන්න බෑ ඒ වුණත් ඔයාලට කරන්න ලොකු වැඩක් තියෙනවා ඒ නමා අපි ගිහිල්ලා විනාඩි 15කට පස්සෙ තාත්තට කියන්න අපි කොහෙද ගියෙ කියලා ඊට පස්සෙ තාත්තගෙන් දුරදක්නය ඉල්ලගෙන මාලිගාව පැත්ත බලාගෙන ඉන්න අපි සංඥා ලබා දෙනවා හරිද? ටෝව් එළිය එක දිගට උඩට පල්ලෙහට යනවා නම් අපි හොඳින් ටෝව් එළිය නිවෙනවා පත්තුවෙනවා නම් ඉතා ඉක්මනින් උදවු ඕන. හඳිසි උදවු එළයක් එහෙම දැක්ක ගමන් තාත්තට කියන්න ඉක්මනට එන්න කියලා නැත්නම් අපි අමාරුවෙ තේරුනානේ එහෙනම් අපි හවස 6.30ට මඩුව ළගදි හමු වෙමු” කී බෙන්ගෙ කතාව අවසන් වූ පසු සියලු දෙනා විසිර ගියහ.

නැවත හවස 6.30 වන විට සියලු දෙනා මඩුව අසලට රැස් විය. ඉන් පසු බෙන් , පීටර් සහ ජැක් මාලිගාවට ගමන ආරම්භ කළහ.

“ඔයාල හරියට ම වැඩේ කරන්න පේනා, ජූලි ඔයාලට මතකයින් නැත්නම් අපි අමාරුවේ”බෙන් කීය.

“ඔයාල පරිස්සම් වෙන්න”පේනා සහ ජූලි කීහ.

පේනා කලින්ම අම්මාට සවස් වරුවේ ජූලි පැමිණෙන බව පැවසූහ. ජූලි සමග නිවසට පැමිණි පේනා මද වෙලාවකට පසු පේනා සහ ජූලි පියාගේ කාමරයට ගියහ. අම්මා ද එහි විය නම හඬ පළමුව අවදි කළ පේනා ,

“නාත්තේ පොඩ්ඩක් මේක අහනවද? ”යි කියා සිද්ධිය විස්තර කර පැවසීය. එය ඇසූ පියා “මේ ළමයින්ට නම් පිස්සුද කොහෙදමට ඔය සංඥා ලැබෙනකම් ඉන්න බෑ මම දැමීම යනවා” කී පියා නිවසින් පිටව ගියේ ගෙවත්ත භාර සේවකයා සහ තවත් අයෙකු සමගයි.

ඉන් පසු පෙනා සහ ජූලි තාත්තාගේ දුරදක්නය ගෙන මාලිගාව දෙස බෝහෝ වේලාවක් මාරුවෙන් මාරුවට දෑස් වෙහෙසමින් බලා සිටියහ.නමුත් සංඥාවක්නම් නොවීය.

බෙන්, පීටර් සහ ජැක් මාලිගාවට සෙමෙන් ඇතුළු වී මුල්ලකට ගැළී වී මද වෙලාවක් බලා සිටියහ.එවිට චිත්‍ර ශිල්පියා සෙමෙන් ඉදිරියට පැමිණියේය. ඉන් පසු මාලිගාවේ දොරටුව අසලට ගිය ඔහු ලාම්පුවකින් කිසිවෙකුට සංඥා කළේය. ඒ සංඥාවට අනෙක් පසින් ද ලාම්පු එළියකින් පිළිතුරු ලැබීය. ඒත් සමගම තවත් මිනිසෙක් පැමිණියේය. ළමුන් තිදෙනා මිනිසුන් කතා කරමින් සිටින විට සෙමෙන් චිත්‍ර ශිල්පියාගේ කුටියට පිවිසුණහ. ඉන් පසු ඔහු නිදාසිටියායි සිතිය හැකි කොට්ටය ඔසවා බැලූ විට සිතියම එහි විය. ඉක්මනින් එය තම කබා සාක්කුවට දමාගත් බෙන් තම සගයෝ සමග මාලිගයෙන් පිටවීමට සූදානම් වන විට මිනිසුන් දෙදෙනා මුහුණට මුහුණ හමු විය. ඔවුන් තිදෙනා පැන දිවීමට උත්සහ කළද එය ඉතා අසාර්ථක උත්සහයක් විය. ඔවුන් තිදෙනාව අල්ලා ගත් මිනිසුන් දෙදෙනා ඔවුන්ව බිමි කුටියකට තල්ලු කළහ. ඉන් පසු එහි දොර අසල චිත්‍ර ශිල්පියා රැඳී සිටියේය.

ඒ අතර අනෙක් පුද්ගලයා සිතියම සොයන්නට විය. නමුත් ඔහුට සොයා ගත නොහැකි වූ කල්හි ඔහු දොර අසල සිටි චිත්‍ර ශිල්පියා යැවීය. ඔහු තැබූ තැන සිතියම නැති බව දුටු විට තමන් තිදෙනා අසලට පැමිණෙන බව දන්නා නිසා බෙන් ඉක්මනින් සිතියම අසල වූ කුහරයක සැගවීය. වේගයෙන් දිව ආ චිත්‍ර ශිල්පියා

“කෝ සිතියම ?කොහෙද දැමීමේ? දෙනවා ඒක ආපහු” යි තර්ජනාත්මක හඩින් කීය.

තමාට සංඥාව ලබා දීමට නොහැකි වූ නිසා බෙන්ගේ පියා නොපැමිණෙයි යයි සිතමින් සිටි පිරිමි ළමුන්ගේ සිතට සැනසිල්ලක් ගෙන දෙමින්

“මගේ ළමයින්ට ඔහොම කතා කරන්න ඔහේ කවුද?”කියමින් බෙන්ගේ පියා පැමිණියේය.ඒත් සමගම චිත්‍ර ශිල්පියාගේ දෑත් කඹයකින් තද කර ගැට ගසා අනෙක් පුද්ගලයාද සමග ගෙවත්ත භාර සේවකයා සහ අනෙක් කැඳවාගෙන ආ පුද්ගලයා සමග වෑන් රියක නංවා පොලිසියට යැවීය.

සිතියමද රූගෙන කාරය වෙත පැමිණි ළමයි පියාත් සමඟ නිවසට ගියහ. සිතියම සොයා ගැනීමේ සතුටත් සමඟම ඔවුන් එය පසුදින ක්ලැඩ්ග් මහත්තයාට භාර දුන් අතර ඔහු ඔවුන්ට බෙහෙවින් ස්තුති කළ අතර රසකැවිලි පෙට්ටියක් ද ලබා දුන්නේය.

“තවත් වික්‍රමයක් අවසන් වුණා” බෙන් කිය.

නිමි

පසුවදන

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් දශකයකට වැඩි කාලයක් පාසල් දරුවන් දහස් ගණනක් ගත්කතුවරුන් දැයට දායාද කළ මෙම ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය පාසල් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනයට බෙහෙවින්ම උපකාරී වූ වැඩසටහනක් බව අධ්‍යාපනඥයින්ගේ පිළිගැනීමයි. නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ වලට සමගාමීව මෙවර පාසල් දරුවන් පර්යේෂණ කෘතියක් රචනා කරන්නට යොමුකර විම ව්‍යාපෘති ගමන්මගේ හැරවුම් ලක්ෂයකි. ඩිජිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් ඇල්ෆා පරම් පරාවකට අනාගත ලෝකය පෙන්වාදෙන නූතන පාසල නූතන තාක්ෂණික මෙවලම් මෙන්ම පොතපත ද සමච්ඡාදන පරිභරණය කළයුතුව පර්යේෂණාත්මකව පෙන්වා දෙන්නේ පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අත්කිසිවකින් වත් ලබාදිය නොහැකි නිසාය.

තවමත් අප අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලම මෙන්ම මානව දැනුම ගබඩා වී ඇති පොතපතින් දරුවන් දුරස්ථ වීම වළක්වාගන්නට මෙන්ම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනය වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක සිට මෙම ව්‍යාපෘතියට උරදී සිටින මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ මූලිකත්වයෙන් “**හේමමාලා උපහාර**” ග්‍රන්ථකරණ ව්‍යාපෘතිය දියත්වෙයි. පාසල් දරුවන් තුළ ශාස්ත්‍රීය හික්මීම මෙන්ම සාරධර්ම නිපුණතා ප්‍රවර්ධනයත් යුගයේ අවශ්‍යතාවයක් වන කාන්තාව සවිබල ගැන්වීමට ඉතිහාසයේ යුගමෙහෙවරක් ඉටුකළ හේමමාලා කුමරියට උපහාර දැක්වීම ද මෙහි මූලික අරමුණයි.

මහනුවර මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ දියණියන්, විදුහල්පතිනිය, ගුරුහවතුන්, දෙමාපියන්, ආදි ශිෂ්‍යාවන් සහ සෙසු පාසල් නියෝජනය කරන සියලු දෙනාටද, දියවඩන නිලම තුමන් ඇතුළු ශ්‍රී දළදා මාලිගාවේ කාර්ය මණ්ඩලයටද මෙම සද්කාරය වෙනුවෙන් ස්තූති වන්න වෙමු.

සෙනෙවිරත්න මහලේකම්
(ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ)

